

[J. Chr. Jensen.]

fredsstillende Løsning paa et vanskeligt Spørgsmaal. Af rent praktiske Grunde har man heller ikke medtaget Forsikringer paa under 1 000 Kr. Det vil altsaa sige, at af Forsikringer paa under 1 000 Kr. er man ikke forpligtet til at betale Forsikringspræmie. Ogsaa her tror jeg, man har ramt det rigtige.

Loven faar først Virkning, efter at Krigstilstanden er ophørt, og i saa Henseende træffer Ministeren ligesom i Henhold til de tidligere Love Bestemmelse. Fra det Tidspunkt skal der betales $\frac{1}{2}$ pCt. halv-aarligt, indtil den paagældende Skade er dækket; hvis de fulde 3 pCt. ikke kan dække den samlede Skade, skal Kravet dog nedsættes forholdsmaessigt.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Christiani: Jeg kan ligesom den ærede Ordfører anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse. Det er ligesom de tidligere behandlede Forslag en Konsekvens af den foreliggende Situation, og det ligger paa Linie med den Krigsforsikring, vi hidtil har været inde paa.

Som det ses af § 2, kommer Landbrugs-ejendomme heller ikke med ind under denne Forsikring. Der vil maaske blive rejst det Spørgsmaal, hvorfor Landbrugsejendomme stadig ikke er kommet med. Saa vidt jeg har bragt i Erfaring, ligger det deri, at man stadig overvejer et Forslag om Krigsforsikring for Landbrugets Løsøre, og dette Forslag kan vi formodentlig vente vil blive lagt paa Tingets Bord i ret nær Fremtid.

Idet jeg i øvrigt kan være enig med Ordføreren for Socialdemokratiet i de fremsatte Bemærkninger, og idet jeg gør opmærksom paa, at dette Lovforslag er udarbejdet efter Indstilling og formularer af det privat nedsatte Udvalg, hvis Formand var Professor Sindballe, hvori der ligger en Garanti for, at alle Formaliteter og ogsaa alle Realiteter er blevet alsidig og sagligt behandlet, kan jeg slutte mig til Forslaget, som det foreligger.

Jeg er ogsaa tilfreds med, at der er sat denne Grænse paa 50 000 Kr. Jeg maa maaske have Lov at spørge den højtærede Minister, om Meningen hermed er den, at en Mand, der f. Eks. har et Indbo til 100 000 Kr.s Værdi, kun deltager i denne Forsikring med en Præmie i Forhold til 50 000 Kr. Det vilde vel være rimeligt. Jeg kan fuldt ud tiltræde, at en Mængde smaa Boer ikke kan deltage i Risikoen ved store, meget

kostbare Boers eventuelle Ødelæggelse; men paa den anden Side finder jeg det ogsaa rimeligt, at saadanne Boer faar en Erstatning, der for dem betyder noget, og der mener jeg, at 50 000 Kr. selv for de største Boer maa være en under vanskelig Forhold særdeles tilfredsstillende Erstatning.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvorledes Bemærkningerne til § 4 i øvrigt skal forstaas. Det hedder der: „For Indboer, hvis Værdi overstiger 50 000 Kr., er i øvrigt en Forsikring for dette Beløb at opfatte som en Forsikring paa første Risiko (au premier risque), d. v. s., at Erstatningen skal dække Skaden til dennes fulde Beløb inden for Forsikringssummens Grænser.“ Jeg synes ikke, det er helt klart. Jeg forstaar Lovforslaget saaledes, at den, der har et Indbo, som har en større Værdi end 50 000 Kr., og som ogsaa har forsikret for mere end 50 000 Kr., faar en Erstatning af indtil 50 000 Kr. Han faar altsaa ikke mere, men han betaler saa heller ikke en større Præmie end svarende til de 50 000 Kr.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Aksel Møller: Dette Lovforslag er altsaa det tredje af de specielle Krigsforsikringslovforslag, som er bygget over den første Læst, Krigsforsikringen for Bygninger; og det vilde derfor være naturligt at hilse det med samme Tilfredshed, hvormed man har hilst de to foregaaende; men paa den anden Side forekommer det mig, at der i Forbindelse med det her foreliggende Lovforslag kan rejses saadanne Spørgsmaal, at de praktisk taget kommer til at ligne Indvendinger, og at det derfor vilde være naturligt, om der nedsattes et Udvalg, der kunde foretage en kortvarig Gennemgang af Forslaget for at faa disse Spørgsmaal besvaret.

Maa jeg lige i denne Forbindelse sige, at jeg naturligvis er klar over, at det har Hast med et Lovforslag som dette, men det er jo saa viseligt affattet, at det tager Hensyn selv til Skader, der maatte være indtraadt, før dette Lovforslag bliver til Lov, og naar dette er Tilfældet, og naar vi er enige om, at dette bør være Tilfældet, saa forekommer det mig naturligt, at Folketinget faar Anledning til at gennemgaa Lovforslaget, naar der, som jeg haaber at kunne paavise, kan rejses visse fundamentale Spørgsmaal med Hensyn til Forslagets Opbygning.

Rent principielt havde jeg helst set — og det havde vel enhver, der beskæftiger sig daglig med Forsikringsanliggender —, at denne Sag var blevet løst af Forsikrings-